

L'esperanto

Revo de Itala Esperanto-Federacio

Rivista inviata in abbonamento agli associati FEI (vedasi p.2)
 Prezzo di un singolo numero 2 € per l'Italia 3 € per l'Estero

**A Mazara del Vallo
 un altro congresso di successo**

ISSN 1974-9147

9 771974 914006

12005

Vojaĝo al Vjetnamujo

Manuela Ronco
 pagina 3

Vojaĝo al Vjetnamujo (2)

Michael Boris Mandirola
 pagina 5

PIV finfine enretigita

Daniele Binaghi
 pagina 7

Prezidento sarai tu...

Renato Corsetti
 pagina 9

Esperanto per negati (2)

Pier Luigi Cinquantini
 pagina 11

Mazara del Vallo

Liba Gabaldi
 pagina 12

Ancora Mazara del Vallo

Amerigo Iannacone
 pagina 13

EKO-KULTURA

Vladimir Soroka
 pagina 17

ENKONDUKO

Pro kelkaj ŝanĝoj en la sidejo de nia asocio vi certe rimarkis ke la lastaj numeroj de la revuo atingis vin kun strangaj malfruoj kaj oftcoj. Nun ĉio devus esti stabiliĝinta kaj espereble la situacio pliboniĝos.

En ĉi tiu numero vi povos legi diversajn raportojn pri la plej gravaj ĉiujaraj eventoj: la Universala Kongreso kaj nia Nacia Kongreso. Se oni iomete plikoncentriĝas evidentas la avantaĝo diplomiĝi trigrade pri Esperanto: du el la junaj diplomitoj Manuela Ronco kaj Michael Boris Mandirola povis partopreni en Kongresoj en la fora Vjetnamujo senpage. Ĉu ĝi ne estas forta argumento por allogi junulon al la lernado aŭ al pluprogreso en la studado de nia lingvo? Kiu meza junulo povus nun vojaĝi al tia lando sen la elspezo de tre grava sumo? Do ĉi-foje vi legos iliajn impresojn pri tia sperto.

Kiel jam dirite vi legos ankaŭ pri la spertoj de aliaj partoprenantoj en pli modesta kongreso (la nia), sed certe ne mapli sukcesa. Eble la plej fora kaj malpli facile atingebla loko ĝis nun (laŭ la vidpunkto de centritalo). Krom la kutimaj rubrikoj pri lingvo kaj interreto, indas citi Novan Senton kie oni povas malkovri ke la nova "fenomeno" de la itala politiko, Beppe Grillo, favoras Esperanton. Do estontaj eblaj liaj voĉodontoj, inter esperantistoj, havos kroman kialon.

Nu, pardonpetante pri la malregulaĵoj en la apero de la revuo, mi deziras fruktodonan legadon.

Pier Luigi Cinquntini

Direttore Responsabile e Redattore
Leĝe Respondeca Direktoro kaj
Redaktoro:
Pier Luigi CINQUANTINI
via Dante Alighieri, 2, I-01010 Blera
tel.0761 479 503 - revuo@esperanto.it

Amministrazione - Administrejo:
FEI - Via Villorosi, 38 - I 20143 Milano
tel/fax 02 5810 0857 - fei@esperanto.it
http://www.esperanto.it
C.F.80095770014

C. C. Postali - Poŝtkontoj:
C.C. postale FEI: n.37312204
IBAN: IT940076010160000037312204
C. C. postale FEI libri (per l'acquisto di libri): n.54614524
IBAN: IT11K076010160000054614524

C. C. Bancario - Bankkonto:
Banca Intesa - S.Paolo, Ag.002 Milano
IBAN: IT06A0306909446000003625562 -
BIC:BCITITMM432
Conto UEA - UEA-Konto: iefa-p

Comitato Esecutivo FEI - IEF-Plenuma
Komitato:
Aldo GRASSINI, presidente
Renato CORSETTI, vicepresidente
Laura BRAZZABENI, segretario generale
Francesco MAURELLI, cassiere
Davide ASTORI
Brunetto CASINI
Michael Boris MANDIROLA

Publicazione riservata agli Associati.
Quote associative 2011 (comprehensive di
€ 10 dell'abbonamento alla rivista, per
tutti gli associati tranne gli Associati
Familiari)
Associato ordinario € 28,00
Associato sostenitore € 84,00
Associato garante € 280,00
Associato fino a 25 anni € 14,00
Associato familiare € 14,00
Iscrizioni presso i gruppi locali oppure
direttamente presso l'amministrazione
FEI.

La Gioventù Esperantista Italiana (IEJ) è
la sezione giovanile della FEI e ne fanno
parte gli Associati fino all'età di 30 anni.
La IEJ cura la redazione della rubrica
"Nova Sento" che compare in questa
rivista.

Registrazione al Tribunale di Milano n.85
del 27 febbraio 1970.
Stampa: Tipografia Agnesotti - Str.
Tuscanese km 1,700 - 01100 Viterbo -
Tel.0761 251 025
Progetto grafico - Grafika ideo
Federica Ursig - Davide Amadei

In copertina: I Kajto durante il concerto a
Mazara del Vallo. (Foto Ranieri Clerici)

MOVADO

Vojaĝo al Vjetnamujo

Manuela Ronco

La aŭtorino salutas la kongresanojn nome de Itala Movado

Pli ol du monatoj pasis ekde mia vojaĝo al Vjetnamujo, kaj mi ankoraŭ ne povas pensi pri ĝi ne sentante en la koro multe da emocio kaj iom da sopiro, ĉar tio estis sendube unu el la plej intensaj kaj neforgeseblaj spertoj de mia vivo ĝis nun. De kiam mi eksciis, ke mi gajnis la konkurson Marelli, kaj do mi partoprenos en la 97a

Universala Kongreso en Hanojo, mi estis tre ekscitita kaj scivolema. Mi tutkore deziris tiun ĉi vojaĝon, al lando tiom malproksima kaj nekonata.

Mi neniam estis ekster Eŭropo antaŭe: verŝajne pro tio la kultura ŝoko alveninte en Azio estis komence tre forta. Fakte la ŝoko ne estis nur kultura, sed

ankaŭ, mi dirus, fizika. Mia korpo mem bezonis kelkajn tagojn por adaptiĝi al la ŝanĝo de horzono kaj al la tropika vetero, tiom varma kaj malseka. Mia gustosento ne tuj alkutimiĝis al la novaj manĝkutimoj kaj mi timis malsatmorti, pro netrovo de io apenaŭ manĝebla por mi. Mi timis ne travivi la lokan

La golfeto de Halong

trafikon, tiun teruran haoson de aŭtoj kaj ĉefe motorcikloj, veturantaj ŝajne sen ajna regulo. Mi kredis morti pro timo, kiam insektego nekonata vizitis mian hotelan ĉambron.

Sed iom post iom, dum la semajno, ĉio ekŝajnis pli kaj pli normala. Manĝi sidante sur etaj seĝoj surtrotuare iĝis amuza kaj plaĉa kutimo. Post kelkaj tagoj da peno, mi eĉ iĝis sufiĉe lerta pri la uzo de bastonetoj kiel manĝiloj, kaj malkovris diversajn bongustaĵojn. Mia korpo ĉesis suferi la varmegon, kaj mi reakiris miajn energiojn. Mi ne plu daŭre kun suspekto rigardis ĉirkaŭ mi.

Dume la kongreso disvolviĝis laŭtradicie, kun la kutimaj programeroj, sed iom aparta etoso, eble donita de la ekzotika medio kaj de la ĉeesto de multaj lokaj junuloj, kiuj kun granda entuziasmo kaj engaĝiĝo volontulis en la organizado.

La programo malfermiĝis kiel ĉiam per la Movada Foiro, kie landaj kaj fakaj asocioj prezentis sin, ofte omaĝante la

aliajn partoprenantojn per informiloj, donacetoj kaj frandaĵoj. Sekvan matenon estis la solena malfermo, kun eksibicio de lokaj artistoj, parolado de la prezidanto de UEA, Probal Daŝgupta, kanto de la himno, kaj salutoj de la landaj reprezentantoj. Mi fiere iris surscenejen por saluti la partoprenantaron nome de Itala E-Federacio kaj Itala E-Junularo. Estis dum la semajno Nacia Tago, dediĉita plene al la gastiga lando, Vjetnamujo, sekvis Kleriga Lundo, kursoj kaj ekzamenoj, prelegoj de la Akademio Internacia de Sciencoj, kaj pluraj kunsidoj. Mi aparte amuziĝis dum la kurso de la vjetnama lingvo, gvidita de la ĉarma Nepo, kiu pacience instruis al ni ne nur kelkajn utilajn frazojn, sed eĉ kanton. Ankaŭ la vesperojn estis programoj: nacia vespero, teatraĵoj, internacia arta vespero... Min surprizis la kongresa balo, kiu neatendite perdis sian tradicion solenecon por iĝi vera diskejo, kie ni freneze dancadis.

Dum la ekskursita tago mi estis en la Ninh Binh regiono, tre bela loko kie ni vizitis diversajn pagodojn, kaj ĝuis navigadon meze de rokoj kun mirinda vegetaĵaro, sur lignaj boatetoj stiritaj de remistoj kiuj remis per siaj piedoj.

Multon de la UK-a tempo mi ankaŭ dediĉis al TEJO-rilataj taskoj, ĉefe al la pretigado de la Internacia Junulara Kongreso, kiu estis okazonta la sekvan semajnon. La kunlaboro kun la vjetnama organiza teamo estis grava okazo por ekzerci interkulturan komunikadon, kio ne ĉiam estis facila, tamen donis al ni valoran kaj pliriĉigan sperton.

Per komunikado kaj malfermita kaj afabla sinteno, ni kune trovis solvon al multaj problemoj, kio kontribuis al la sukceso de la IJK, verŝajne ne perfekta, sed laŭ mia vidpunkto priferinda.

Al tio aldoniĝas la rilatoj kiuj naskiĝis en tiu mallonga sed tre intensa tempo kune: homoj antaŭe tiom fremdaj, kaj nun geamikoj, gefratoj. Certe distancoj malhelpas, kaj ni ĉiuj kun sopiro foriris. Reveninte, multaj bildoj (kaj en la interreto, kaj en la menso) aperas por esti rigardataj centfoje. Jen mi preleganta, jen mi ludanta, jen mi promenanta en la ĝangalo meze de simioj. Jen mi sur ŝipo, en buso, en diskejo, en bankedo. Jen mi kun vjetnamoj, brazilanoj, indonezianoj, japanoj, usonanoj, francoj, angloj, rusoj kaj poloj ...homoj kun homoj. Kaj tial mi pensas ke Esperanto rolis sian parton, ankoraŭfoje plenumis sian funkcion. Mi dankas la Fondaĵon Marelli por la oportuneco al mi donita.

Vojaĝo al Vjetnamujo (2)

Michael Boris Mandirola

Ne estis vere mia unua Universala Kongreso, sed la okuloj de nova volontulo vidas certe ion malsaman ol plurjara internacia aktivulo. Kaj nome ne estis mia unua fojo ekster Eŭropo sed kompare kun Vjetnamujo, la aliaj flankoj de Mediteraneo estas preskaŭ hejmkorto. Do jam plenumitis antaŭkondiĉoj por eksterordinara sperto.

La vojaĝo estis aviadila kaj jam en la eka flughaveno (Zagrebo) min trovis esperantistoj: eĉ sen verdaj insignoj sur mia brusto, esperanta legaĵo tre klare identigis min... antaŭ ol alveni la urbon de la UK mi jam estis en Esperantujo! Vjetnamujon mi tamen ankaŭ sentis sufiĉe tuj: en la taksio el la flughaveno mi povis sperti la vjetnaman trafikon: dekstraj preterpasoj, riverfluo da motorcikloj, komunikado per aŭtomobilsonorilo kaj percepto de trafiklumoj kiel urbaj ornamaĵoj sukcesis ŝoki eĉ italon, la unua tago finiĝis per (onte kutima) vespermanĝo: sidante sur plastaj seĝoj (porinfangrandaj) manĝante iun viandon konservitan ekstermalvarmuje. La unua el longa serio da kontaktoj kun la vjetnama kulturo, la plej forta

kaj interesa tamen estis en la organizo de IJK. La semajnon post la UK, okazis same en Hanojo la IJK; la neapartsperta sed bonvolema organiza teamo profitis do multe por kunsidi inter kerna organiza teamo kaj la ĉeestantaj ĉefaktivuloj de TEJO (gesamideanoj Manuela Ronco, Paweł Fischer-Kotowski kaj Natalia Antolak). Malbedaŭrindas ke Vjetnama E-Junularo estas preskaŭ virina afero: la junularan programon de la UK kaj la IJK-on organizis junulinoj tre entuziasmaj kaj

faremaj. Ili, malgraŭ ĝenerale malalta lingvonivelo, estas ekstreme ĉarmaj, babilemaj kaj amikemaj. Tio tamen ne miskomprenigu ĉar la ideoj pri suda Azio kiel seksa paradizo tute ne akordiĝas kun ilia ĉasteco.

Labori flanke al ili estis plezuro sed ankaŭ grandega defio ĉar niaj kulturaj diferencoj inter eŭropanoj kaj vjetnamoj grandegas. Konkretaj ekzemploj estas la graveco de la oficiala ceremonia programo (kiel fermo kaj malfermo) kompare kun tiu de la nokta programo (trinkejo

La Solena Malfermo

La aŭtoro deĵoras ĉe la Movada Foiro

kaj gufuĵo), la bezonata percepto festumi aŭ ĉu akcepteblas ke tri homoj estu loĝigitaj en dulita ĉambro.

Multaj homoj profitis la ŝancon turismumi en ĉarma lando Vjetnamujo, persone mi elektis la tiel nomatan "Parfuman Pagodon". Ĝi atingeblas per rivera remboatado kaj ĉarma promenado (aŭ kablovoĵumado) tra tropika arbaro. Naturo tie speciale belegas sed la ĉefa pagodo mem ne vere estas elstaraĵo. En ia alta kaverno, troveblis koloraj statuetoj sur ege kiĉaj altaretoj kun elektraj lumoj en kiuj la "oferoj" ofte konsistas el biskvitoj aŭ eĉ boteletoj da vodko en etoso inter la ĉinaĵvendeja kaj la elektrobilardeta.

Ankaŭ laŭ la movada vidpunkto estis tre intensa kongreso por mi. Jam de kelkaj jaroj, mi agadas internacie (mi nun estas vicprezidanto de TEJO), kaj mi ofte havis oficialan rolon en kelkaj movadaj programeroj. Tial por mi estis ege interese partopreni aktive movadegajn programerojn kiel la komitatkunsidon de UEA kaj ties

laborgrupojn (aparte la eksterrilatan kaj gvide la junularan) kaj la strategian forumon. Lige al mia eksterrilata laboro en TEJO estis tre interesaj ankaŭ la programeroj pri UN: prelego en la kleriga lundo kaj pli konkreta kunveno pri esperantagado en UNESKO kaj UN. Malpli movade sed tamen persone sufiĉe grava estis mia partopreno en la Oratora Konkurso kie mi gajnis la unuan premion.

La aŭtoro kun aliaj partoprenantoj en la Oratora Konkurso

Nome de IEF mi partoprenis en la movada foiro (iom kune kun TEJO) kaj mi partoprenis en la prezentado de la Kongresoj en Italujo, kie ni traktis bonimpresdone kaj la Mazaran kaj la Kastelaran; niaj kongresoj fakte gajnis ĉiam pli vastan ŝaton kaj logon en la monda esperantistaro. Ankaŭ parto de mia prelego en la kleriga lundo estis nome de IEF. Ja dum ĝi mi dufoje prelegis (kun samideano Francesco Maurelli), unue pri agado ĉe neesperantaj organizoj (kiel estrarano pri Eksteraj Rilatoj de TEJO) kaj due kiel estrarano de IEF pri kunlaboro kun lokaj institucioj prezentante bonekzemple la sperton de Mazara.

Mi estas esperantisto kaj mi estas eŭropano, sed post UK en Vjetnamujo mi povas diri ke ambaŭ tiuj ecoj eĉ pli fortiĝis kiel fundamenta parto de mia persona identeco kaj mi tre ĝojas ke IEF donis al mi ŝancon travivi tiun sperton kaj mi esperas ke aliaj junuloj havos mian saman ŝancon kaj Esperantan agademom.

INFORM@DIKO

PIV finfine enretigita

Daniele Binaghi

Finfine, la momento alvenis: la Plena Vortaro, tiu dika publikaĵo de SAT, kiun respektindaj geesperantistoj kun sufiĉe da mono en siaj poŝoj kaj sufiĉe da spaco sur sia librobreto neniam kaj neniel maltrafus, finfine estas uzebla (senpage, kaj senbrete!) de homoj per interreto, ĉe la facile memorebla retadreso www.vortaro.net (nu, pli korekte: <http://vortaro.net/>).

Iom da historio

Kiel multaj jam scias, la Plena Ilustrita Vortaro de Esperanto (mallonge PIV) estas la plej ampleksa unulingva difinvortaro de Esperanto, kompilita de granda teamo de esperantologoj kaj fakuloj. La antaŭulo de PIV estis Plena Vortaro (PV 1930/1934), kompilita de Émile Grosjean-Maupin (ĉefredaktoro) kaj aliaj. Sub la ĉefredaktorado de lia disĉiplo Gaston

Waringhien estiĝis PIV kaj eldoniĝis unuafoje en 1970. Poste aperis du senŝanĝaj represoj, en 2002 kaj 2005. En la somero de 2010, E@I (la fama entrepreno malantaŭ multaj interretaj projektoj, kiel ezemple lernu!) informis pri sia kontrakto kun SAT, laŭ

kiu la enhavo de PIV 2005 estu konsultebligota en la interreto. Post sukceso de monkoklekta kampanjo, per kiu ĝis majo 2011 kolektiĝis la bezonata sumo de 10.000 eŭroj, E@I realigis la projekton kaj beta-versio de reta PIV estis lanĉita la 4-an de aprilo 2012.

Gaston Waringhien staranta malantaŭ la stako de la manuskripto de PIV

La vortaro

Por uzi la vortaron, oni devas ensaluti. Tio sufiĉe strangas, ĉar verŝajne temas pri la sola vortaro de Esperanto kiu postulas tion. Fakte, temas pri peto de SAT, kiu kompreneble ne deziras ke la tuta enhavo de la vortaro estu elŝaltita pere de automataĵoj. Kaj, se oni jam posedas salutkonton ĉe iu el la paĝaroj de E@I, ekzemple ĉe lernu!, oni povas simple uzi la samajn datumojn; male, oni devas registriĝi, sed tutfacile kaj tutrapide. Ensolutinte, la serĉilo aktiviĝas, kaj oni jam povas entajpi la

Plena Ilustrita Vortaro de Esperanto

Sugesto: tajpu laŭ x-sistemo aŭ uzu verajn supersignojn.

ital^o. Civitano de Italio 2.

itala. Rilata al italaj aŭ al Italio: *la itala Renesanco*; *la itala muziko*; *la itala lingvo*.

Italio, Italujo

- 1 ☀ Longa duoninsulo etendiĝanta sude de Alpoj, inter Adriatiko k la Tirena maro.
- 2 Σ Regno, konsistanta el tiu duoninsulo, Sardinio k Sicilio (Romo).

italigi

- 1 Doni la italan karakteron al io: *malitaligi nian lingvon*^Z.
- 2 Trudi la italan lingvon al regiono.

italismo. Apartaĵo de la itala lingvo.

Italio aŭ Italujo? Eterna dilemo...

vorton, kiun oni serĉas. La sistemo nin helpas, proponante vortojn dum ni entajpas; komencante ekzemple per ITALI, oni povos elekti inter Italio, italigi, italismo, Italia senao (brasiko, kukurbo kaj setario!). Interese, oni povas uzi kaj rektajn supersignojn kaj la x-metodon: literoj sekvitaj de X estos tuj aŭtomate tradukitaj al la korespondantaj supersignaj. La premo de la butono Serĉi, aŭ la elekto el la listeto pri kiu mi parolis supre, donos siajn rezultojn tuj sube, per klare legeblaj literoj. Kaj simboloj, ĉar PIV famas ankaŭ pro siaj simboloj. Do, jen informo pri la Numero de la Oficiala Eldono (la 8 kiu troviĝas inter "I" kaj "talio"),

pri la kategorio de la vorto (suno kun montoj = geografio; greka sigma = politiko), pri la aŭtoro de iu citaĵo (L.L. Zamenhof, post "malitaligi nian lingvon"); ĉiu simbolo estas klarigita simple suprenirante ĝin per la musmontrilo, do ne necesas parkerigi ilin ĉiujn (aŭ serĉi en aparta paĝo, kiel okazas ĉe la papera versio de la vortaro).

Estonteco

La projekto de reta PIV aldone havu pli altajn ambiciojn ol esti nur simpla cifereca versio de la papera eldono. La retejo enhavu forumon por ĉiu unuopa vorto, kiu ebligos diskuton pri diversaj terminoj. Tiel ĉiu uzanto povos kontribui,

proponante eblajn novajn esprimojn, taŭgajn uzajn de certaj vortoj ks. Laŭ la plano la retejo estu estonte uzebla ne nur per komputiloj, sed ankaŭ per poŝtelefonoj. Ĉu ĉio ĉi okazos, ankoraŭ ne klaras, same kiel ne klaras kiam la retejo eliros de sia "beta" stato kaj iĝos oficiala. Sed, almenaŭ laŭ tio kion diris Jevgenij Gaus en intervjuo kun Libera Folio, "la baza funkciado de la vortaro estos senpaga por la uzantoj", kvankam "sendube estas pluraj ideoj" por eventualaj pagendaj servoj, elŝutoj aŭ similaĵoj. Tutkompreneble, mi aldonus, ĉar ne ĉio ĉiam povas esti senpaga...

DIRU TRIDEK TRI! Prezidento *sarai tu...*

Renato Corsetti

...e tutta la razza tua fino alla settima generazione!

Ĉu Zamenhof estis viro aŭ virino? Se oni rigardas la bildojn, en kiuj li havas barbon, ni ĉiuj emas pensi, ke li estis viro. Jes, li estis viro, sed li rezonis kiel virino. Bonŝance por ni kaj por Esperanto.

Zamenhof krome ne estis lingvisto sed nur ŝatanto de lingvoj. Vidu tion, kion sukcesis atingi en ĉi tiu kampo monde konataj lingvistoj, kiel Jespersen, Martinert kaj multaj aliaj. Li do, ne estis lingvisto kaj rezonis la virina logiko, per intuicio.

Ekzemple, Esperanto naskiĝis en Eŭropo, sed Zamenhof ne volis ĝin lingve hind-eŭropa. Neniu sanmensa lingvisto estus povinta pensi ion tian. Tamen li skribis: "Mi aranĝis plenan dismembriĝon de la ideoj en memstarajn vortojn..." kaj poste diras, ke en la vortaro tiuj vortopecoj aperas ĉiam senŝanĝe. "Sed ĉar simila konstruo de lingvo estas tute fremda por la eŭropaj popoloj kaj al kutimiĝi al ĝi estus por ili afero malfacila, tial mi tute alikonformigis tiun ĉi dismembriĝon de la lingvo al la spirito de la lingvoj eŭropaj... tiel ke se iu lernas mian lingvon laŭ lernolibro, ne tra leginte antaŭe la antaŭparolon (kiu por la lernanto

estas tute senbezona), li eĉ ne supozas, ke la konstruo de tiu ĉi lingvo per io diferencas de la konstruo de lia patra lingvo."¹ Poste li donas la ekzemplon de la vorto "fratino", kiu konsistas el tri sendependaj pecoj: frat, in kaj o. Ĉiu, kiu posedas vortaron, kaj trovas tiujn senŝanĝajn pecojn, laŭ Zamenhof, povas kompreni la vorton: temas pri frato, kiu estas ino.

Kial mi parolas pri tio, rilate al "prezidento", bela vorto, kiu similas plurajn eŭropajn lingvojn? Mi parolas pri tio, ĉar la enkondukinto de tiu nova vorto, apud la tradicia "prezident-o", neniam legis la enkondukon de la lernolibro, kaj do li pensis, ke temas simple pri nova radikoj, tre utila por distingi la ŝtatprezidantojn de la prezidantoj de lokaj Esperanto-grupoj. Nia enkondukinto ne komprenis, ke eble la sola afero laŭesperantisma estus uzi la vorton "studanto" por "studento". En la praktiko nia enkondukinto faris duan eraron: temas pri la supozo pri la neceso distingi inter du similaj konceptoj.

Nun, la problemo estas ke pri tio, kion oni distingu aŭ ne distingu, la unuopaj lingvoj kaj homoj havas malsamajn opiniojn. Ĉiuj konas la problemon de la itala

casa tradukata en la angla per du vortoj laŭ la kunteksto: home kaj house. Kiu pravas? Verŝajne ambaŭ pravas, ĉar malsamaj lingvoj dividas malsame la realon. En kelkaj lingvoj estas nur unu vorto por la koloroj "verda" kaj "blua". En la angla oni ne povas distingi "*scarpe grigie*" da "*scarpe marroni*". Tio eble instruas al ni, ke en Esperanto oni ne aŭtomate supozas, ke oni bezonas distingon. En la okazo de "prezidento" la nenecese de la distingo estas klare montrebla per la fakto, ke nun la ĝenerala vorto emas fariĝi "prezidento" ankaŭ por la prezidanto de la loka klubo en "Abbiategrosso". Evidente la homoj ne sukcesas teni la du konceptojn aparte.

Sed ĉu fakte temas pri zorgo pri distingado aŭ ĉu temas pri emo al eŭropigado de la vortostoko de Esperanto?

Eble ambaŭ. Vidu la ekzemplojn, kiuj sekvas.

"Presi / printi"

Kiam aperis komputiloj oni provizis ilin per iloj, per kiuj oni povas presi tion, kion oni skribis. En la angla oni nomis tiujn ilojn "presiloj" (tio estas "*printers*"). En la unuopaj lingvoj oni sekvis tiun modelon, eventuale post iom

da hezitoj. En la itala oni diras “stampante”, kvankam foje oni aŭdas de ŝikuloj “printerina”. Kial en Esperanto oni devis enkonduki la novan radikon “print-i” apud la ekzistantan “pres-i”? Neniu scias. La enkondukitoj argumentas ke temas pri malsamaj procedoj, sed eble la vero estas, ke oni volis anstataŭigi la latinidan “presi” per la angla “print-i”, kiu sonas pli angle kaj pli moderne. Jam Ibn Ĥaldun, araba sociologiisto de antaŭ multaj jarcentoj, diris, ke la venkito ĉiam volas simili la venkinton, en la vestoj, en la lingvo, ktp. “Kruro/gambo”

En la Universala Vortaro surtronas la vorto “krur-o” latindevena. Tio ne plaĉis al kelkaj, kiuj komencis diri, ke oni distingu la supran parton de la malsupra parto de la kruro, do, ni havu “kruro” kaj “gambo”. La fina celo estas anstataŭigi la vorton “kruro” per “gambo”, kio estas jam duonoj.

“Besto / animalo”

El la Universala Vortaro la linio estas:

best' - animal | beast | Thier | животное | zwierzę.

Kiel oni povis pensi pri la neceso distingi inter “animalo inkluzive de homo” kaj “animalo sen homo” restos mistero, pri kiu la enkondukinto de tiu vorto respondos rekte al Sankta Petro en la Tago de la Lasta Juĝo.

“Plaĝo / strando”

En la 30-aj jaroj de la antaŭa jarcento akris la batalo inter francaj kaj germanaj radikoj. Oni tiel manovris, ke oni sukcesis

enkonduki la vorton “plaĝo” por precize la sama signifo de “strando”. Nun oni provas pravigi sin per tio, ke ĉe strando oni ne rajtas bani sin.

“Razeno/gazono”

Precize sama procedo!

Sed la historio ne finiĝis. Nun estas anglalingvaj radikoj, kiujn oni provas uzi konkurence al jam ekzistantaj neanglaj radikoj.

Bonvolu atenti nur per la jena listeto el <http://www.bonalingvo.org>:

biznes-o → komerc-o, negoc-o
blam-i → kulp-ig-i, riproĉ-i
blokhaŭs-o → (mal-grand-a) fortik-aĵ-o; kiras-it-a paf-ej-o
bluf-i [9oa] ~ ŝajn-ig-i (en kartoludo), mensog-e tromp-i
bluĝin-o → (blu-a) ĝinz-o;
ĝinz-o-ŝtof-o
bob-o → sport-glit-vetur-il-o, sport-sled-o
briz-o → vent-et-o
brodkast-i → dis-send-i (per radi-o, televid-o)
brunĉ-o → fru-tag-manĝ-o, maten-tag-manĝ-o,
mez-maten-manĝ-o
bukmekr-o → vet-perist-o
buldoz-o ~ ŝov-traktor-o,
fos-vetur-il-o²

Resume:

1 – Esperanto estas lingvo aglutina pli ol fleksia
Jen la idealo de Zamenhof el la 42-a ekzerco de la Fundamento: Sano, sana, sane, sani, sanu, saniga, saneco, sanilo, sanigi, saniĝi, sanejo, sanisto, sanulo, malsano, malsana, malsane, malsani, malsanulo, malsaniga, malsaniĝi, malsaneta,

malsanema, malsanulejo, malsanulisto, malsanero, malsaneraro, sanigebla, sanigisto, sanigilo, resanigi, resaniĝanto, sanigilejo, sanigejo, malsanemulo, sanilaro, malsanaro, malsanulido, nesana, malsanado, sanulaĵo, malsaneco, malsanemeco, saniginda, sanilujo, sanigilujo, remalsano, malsaniĝo, malsanulino, sanigista, sanigilista, sanilista, malsanulista k. t. p.

Se vi volas diferencigi inter prezidantoj, diru: ŝtat-prezidanto, asoci-prezidanto, klub-prezidanto, ktp.

Ne inventu novan radikon! Esperanto estas lingvo alga.

2 – Esperanto estas lingvo tutmonda kaj ne nur eŭropa

Se vi volas enkonduki novan radikon por ŝtat-prezidanto, unue esploru kiel oni diras en la ĉina, japana, indonezia, araba, ktp.

Esperanto estas tro multe vortare eŭropa. Ne necesas pliiĝi tion.

3 – Esperanto estas lingvo facila

La sola forto de Esperanto estas la ideo malantaŭ ĝi pri egaleco inter ĉiuj lingvoj kaj ĉiuj popoloj. Alia forto estas ĝia facileco. Se vi forprenas tion, vi faras grandan servon al la malamikoj de Esperanto.

4 – Esperanto estas lingvo regula

Alia forto de Esperanto estas ĝia reguleco. Pro ĝi oni lernas ĝin pli rapide ol oni lernas aliajn lingvojn. Se vi forprenas tion...[kiel supre].

1) Zamenhof, L. L., Unua libro de la lingvo Esperanto en Fundamenta Krestomatio, Parizo, Esperantista Centra Librejo, 12-a eldono, paĝo 248.

2) En ĉi tiu ekzemplo vi povas ignori la diferencon inter sago kaj ondo-signo kaj ankaŭ la aliajn indikojn krom la vortojn mem.

Esperanto per negati (2)

Pier Luigi Cinquantini

Nel mio contributo del precedente numero ho parlato, tra l'altro, di una parola molto diffusa in esperanto, specie tra i principianti, ma non solo: si trattava di *konatulo*, quando basterebbe dire *konato*. Questa volta ne aggiungiamo altre due, che potremmo comparare all'"attimino" in italiano, o all'"assolutamente" usato isolatamente. Si tratta di *Ekde* e *Dankema*.

Ekde

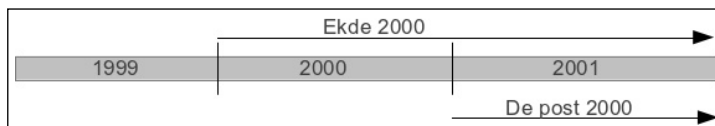
In esperanto c'è la preposizione *de* che indica il punto del tempo dove inizia un'azione. Per la maggioranza degli usi questa preposizione è più che sufficiente per dare delle informazioni: *Eiŭro komencis cirkuli de 2000; mi laboras de tri tagoj; De hieraŭ mi ne plu fumas; ktp.* A volte però abbiamo bisogno di informazioni più precise, in quanto il punto non è preciso e vogliamo sapere di più. Magari volete sapere precisamente quando l'euro ha iniziato il suo corso, e usando solo *de* non è abbastanza chiaro. A questo punto ci vengono in

soccorso due ulteriori espressioni che indicano il punto in cui inizia l'azione: *Ekde* e *De post*. Queste espressioni si usano quando il "punto" ha una durata: un anno è lungo 365 giorni e a volte ci serve di sapere precisamente se l'anno è incluso nella risposta oppure è "a partire dalla fine". Quindi se vogliamo precisare che l'anno 2000 è compreso diremo: *Eiŭro komencis cirkuli ekde jaro 2000a* (dal 1° gennaio 2000); se vorremo invece escluderlo diremo *de post jaro 2000a*. Si veda l'illustrazione. Nel momento in cui parliamo di un punto, senza durata, usare una delle due preposizioni non ha molto senso, ad es.: *ekde nun, ekde tiam, ekde la unua horo; ktp.* L'esperanto è logico ma non matematico e, principalmente, è vivo, e così possiamo usare queste espressioni solo se vogliamo enfatizzarle: vostro figlio si è comportato male e voi lo punite non facendogli guardare la TV? *Ekde nun vi ne rajtos rigardi televidon.* Ancora: *Ekde la naskiĝo de nia filo, ni ne plu iras manĝi en picejon (nun e*

naskiĝo sono dei punti e basterebbe dire *De nun, o De la naskiĝo*, ma vogliamo rafforzare l'idea di inizio, e perciò usiamo *Ekde*). Purtroppo ormai molto spesso *ekde* viene usato al posto di *de* senza un vero bisogno e ciò farà perdere alla lingua uno dei suoi numerosi strumenti di espressività.

Dankema

Su *dankema* la situazione è più semplice: spesso si usa questa parola al posto di *danka*. Per dire "grato" basta dire *danka*; Se mi accompagni al cinema te ne sarò grato – *Se vi akompanos min al kinejo mi estos danka al vi.* *Dankema* significa incline a ringraziare, essere grato, riconoscente. Quindi si capisce che essere *dankema* a qualcuno solo perché ci ha accompagnato al cinema è un po' esagerato, ma se qualcuno ci aiuterà, ad esempio, a trovare lavoro potremo dire tranquillamente: *Mi estos dankema al vi por tuta vivo.* Si tratta di sfumature che però aiutano la lingua a non appiattirsi. In ogni caso una volta che sarete coscienti della sfumatura sarete liberi di usare la qualità che più vi aggrada a seconda delle circostanze che vi capiteranno.

KONGRESO

Mazara del Vallo

Liba Gabaldi

Ĉi-jare estis elektita Sicilio por kongresi. Suno, maro kaj Esperanto altiris multajn geesperantistojn el kvin kontinentoj. La kongreson partoprenis pli ol 330 samideanoj el 32 landoj. La itala nacia kongreso fakte fariĝis internacia. La kongreso okazis ĉe la mediteranea marbordo en multkultura urbo Mazaradelvalo. Mazara havas pli ol 51 000 enloĝantojn. Ĝi situas en la provinco Trapanio. En ĝia historia urbocentro troviĝas multaj preĝejoj kaj aliaj historiaj konstruaĵoj. Tre agrabla estas promeno en la araba kvartalo tra mallarĝaj stratetoj kun domoj surmure ornamitaj per fajencaj bildoj. Dum la kongreso aldoniĝis fajenca ornamaĵo pri Esperanto farita de lernejoj de la Arta liceo. Ni kongresis en hotelo "Hopps". Multaj el ni ĝuis la hotelan naĝejon aŭ Mediteranean maron. Pro granda varmeco la homoj posttagmeze siestas. La urbo revigliĝas vespere ĝis malfruaj noktohoroj. Amaso da afiŝoj pri prezentadoj por la publiko kaj pluraj surstrataj banderoloj anoncis la kongreson. La enloĝantoj havis eblecon "gustumi" Esperanton propraorele kaj propraokule dum ĉiutagaj vesperaj koncertoj.

Dimanĉe okazis la solena inaŭguro de la kongreso. Unue la membroj de la LKK - Bruĉjo Kasini kaj la prezidanto de Itala E-Federacio Aldo Grassini bonvenigis nin. Sekvis paroladoj de profesoro Khaled Fouad Allam pri interkulturo kaj la festparolado de Barbara Pietrzak la ĝenerala sekretariino de UEA. Intertempe venis la urbestro, s-ro Nicoló Cristaldi kiu entuziasme bonvenigis nin kaj poste sekvis kutimaj salutoj de E-institucioj kaj de reprezentantoj el diversaj landoj. Post la E-himno la kongreso estis malfermita. La urbestro tre favoras disvastigon de Esperanto. En Mazara estis starigita Centro por Esperanto kaj Interkulturo. Ĝi celas disvastigon de la lingvo en la lernejoj. Jam antaŭ la kongreso pli ol 500 homoj (ĉefe lernejoj, studentoj kaj instruistoj) sekvis entuziasme kurson de Esperanto. La instruado daŭros ankaŭ estonte. La temo de la kongreso estis "Sed homoj kun homoj: la pluretna intuicio de Zamenhof". Ĝi estis pritraktita en du seminarioj gvidataj de Kristin Tytgat kaj Elizabeth Schwarzer. La riĉa programo proponis prelegojn, seminariojn, trinivelajn E-kursojn kaj ankaŭ rapidan kurson de la itala lingvo. Katalin Kováts gvidis

intensan trejnseminaron por instruistoj kaj instruantoj de Esperanto. Ŝi ankaŭ zorgis pri KER-ekzamenoj kaj disdonis diplomojn al sukcesintoj de antaŭaj ekzamenoj. Ne mankis libroservo, ekspozicio pri Esperanto, prelegoj kun aperitivo por la publiko, promeno tra la urbo kun la urbestro, kantado kun duopo Ankie kaj Nanne de la muzikgrupo Kajto, mediteraneaj vesperoj kun Davide Astori, noktaj junularaj mojosaj programeroj, animitaj de talenta italo Michael Boris Mandirola. Same kiel lastjare okazis Verda Foiro, kaj eblis aĉeti filatelajojn kun poŝta stampo de la kongreso. Sur la ĉefa placo oni starigis podion, kie niaj plej elstaraj kantistoj kaj muzikistoj havis eblecon vespere prezenti koncertojn. Inter la plej famaj estis JoMo, Kim kaj ensemblo Kajto. Ĉiuj havis grandegan sukceson kaj plurcentan publikon. Ankaŭ sur la strandoj aperis kelkaj lokaj muzikantoj, kiuj plezurigis laŭstrandajn promenantojn kaj eĉ instigis iujn al dancado surtrotuare. Al buntaj muzikaj vesperaj programeroj kontribuis impresa mezepoka prezentado de sicilia historio en formo de parado. Bela spektaklo de dancoj, teatrecaj movoj en

historiaj kostumoj. Oni komencis ĝin el tempo de grekoj, sekvis araboj, normanoj kaj tiel ĝis nuntempo. La procesio estis spektata kaj forte aplaŭdata de homoj starantaj sur plenŝtopitaj trotuaroj ambaŭflanke. Alia nokta procesio temis pri la religia parado por Sankta Vito. En la internacia vespero oni multe kantis, gitar- kaj flutludis, deklamis, teatrumis. La etoso estis gaja.

Tre allogaj estis multnombraj ĉiutagaj ekskursoj al diversaj

lokoj ligitaj kun la prahistorio de la okcidenta parto de Sicilio. Ni ĝuis vizitojn al la urboj: Palermo, Agrigento kaj la Valo de la Temploj - Erice, salmarĉoj kaj Trapani - Salemi, Sciacca, Sambuca. Interesaj estis la templo kaj amfiteatro en Segesta kaj la temploj de Selimunte. Dum tiuj ekskursoj ni vizitis kelkajn muzeojn: pri konkoj, pano, salo, tinuso. Pluraj ceramikaj vendejoj ravis nin kaj ankaŭ vizito de teatro. Koncerne Sicilion oni ofte pensas pri mafio. Ni ne renkontis

mafianojn (feliĉe!), sed ni havis okazon viziti muzeon pri mafio. Ni ŝipekursis al la insulo Flavignan. Iuj preferis biciklajn ekskursojn kaj promenojn. Ĉie ni renkontis afablajn homojn, kiuj ŝatis paroli kun ni kaj iuj eĉ interesiĝis pri Esperanto. La etoso estis varmega same kiel la vetero. La venonta, jubilea itala kongreso okazos en Liguria en Kastelaro proksime al San Remo. Tie estos nova okazo ĝui interesan E-aranĝon kaj krei novajn amikajn kontaktojn.

Ancora Mazara del Vallo

Amerigo Iannacone

Storia, arte, mare, sole, ospitalità, buona cucina. Siamo a Mazara del Vallo per il 79° Congresso Italiano di Esperanto che si è svolto dal 17 al 25 agosto, con 328 partecipanti. Congresso italiano, ma almeno la metà dei congressisti proveniva dall'estero e non solo dall'Europa ma tutti e cinque i continenti, perfino dal Brasile, dal Canada, dal Madagascar, dall'Australia, dalla Russia, dalla Corea del Sud, dall'Angola, dal Costa Rica, ecc.

Tema del Congresso "Sed homoj kun homoj: la pluretna intuicio de Zamenhof" (ma persone con persone: l'intuizione multi-etnica di Zamenhof). L'espressione è una citazione dal discorso inaugurale di Ludwik Lejzer Zamenhof, l'iniziatore dell'esperanto, al Primo Congresso Universale di Esperanto tenuto in Francia, a Boulogne-sur-Mer, nel 1905.

«Ni konsciu bone – disse allora tra l'altro Zamenhof – la tutan gravecon de la hodiaŭa tago, ĉar hodiaŭ inter la gastamaj muroj de

Bulonjo-sur-Marò kunvenis ne francoj kun angloj, ne rusoj kun poloj, sed homoj kun homoj.» (Dobbiamo essere ben coscienti di tutta l'importanza della giornata odierna, perché oggi tra le ospitali mura di Boulogne-sur-Mer sono convenuti non francesi con inglesi, non russi con polacchi, ma persone con persone.)

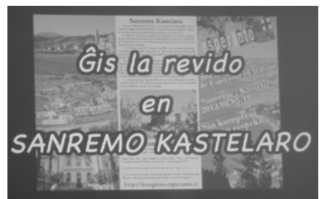
A Mazara, fin dai primi contatti, il comitato organizzatore del Congresso ha trovato nel Sindaco Nicolò Cristaldi non solo grande disponibilità, ma un'adesione entusiasta agli ideali esperantisti, che ben si sposano con le caratteristiche di una città multi-etnica e multiculturale, ospitale e aperta, come Mazara del Vallo. Una città che il Sindaco stesso auspica possa diventare città-simbolo dell'esperanto.

Numerose le attività congressuali (relazioni, corsi di lingua per principianti e corsi avanzati, spettacoli teatrali, concerti, relazioni su vari temi, convegni, ecc.), ma non sono mancate escursioni

nelle bellissime località della Sicilia occidentale, da Marsala ad Agrigento.

Tra le attività, collegate al Congresso o da esso suscitate, corsi di esperanto tenuti in tutte le scuole di Mazara, cui hanno partecipato più di 500 studenti e nuovi corsi sono programmati per l'anno scolastico 2012/2013.

Molto importante, poi, è stata la pubblicazione di un'antologia di scrittori e poeti siciliani, Luigi Pirandello kaj aliaj Siciliaj Aŭtoroj (L. P. e altri autori siciliani). Un'antologia, 356 pagine, di notevole pregio, curata da Carlo Minnaja, con traduzione di vari scrittori esperantisti, oltre che da Pirandello, da Capuana, Quasimodo, Verga, Rosso di San Secondo, Buttitta, Brancati, Vittorini, Sciascia, Lampedusa, Camilleri, Consolo, Bufalino, Dolci, De Roberto, Rapisardi. L'80° Congresso Italiano di Esperanto, si terrà a Castellaro (IM), nei pressi di Sanremo, nell'agosto 2013.

Fotis kaj aranĝis Liba kaj Floreal Gabalda

**AKADEMIO INTERNACIA DE LA SCIENCJOJ/AIS/-SAN MARINO
ВСЕМИРНАЯ АКАДЕМИЯ НАУК- САН МАРИНО/AIS/
СВЕТОВНА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ/ AIS/-САН МАРИНО_
ФИЛИАЛ- БЪЛГАРИЯ /AIS-БЪЛГАРИЯ/
PREZIDANTO DE AIS- BULGARIO- ПРЕЗИДЕНТ
Bulgario 4300 Karlovo p.k.44 Mobil 0885056469 E-mail:leonov@rozabg.com**

№ 12-92 18.08.2012

Al 79-a Kongreso de Itala Esperanto -Federacio

Estimataj kaj karaj Geamikoj

Mi tre bedaŭras, ke pro financaj kialoj mi ne povus esti inter Vi kaj saluti Vin persone! Malgraŭ ke ni korpe ne estas kun Vi, anime ni estas kun Vi, karaj geamikoj bondezirante sukceson de la Kongreso!

Mi ne dubas, ke Via Kongreso estos sukcesa, ĉar la agado de la italaj esperantistoj estas bone konata al la monda esperantistaro! Mi bonege konas la organizajn talentojn de LKK-anoj, ĉar ankoraŭ estas freŝaj miaj rememoroj pri la okazinta pasintjare 78-a Kongreso!

Akceptu miajn kaj nome de Bulgara E-Asocio / BEA / AIS-Bulgario, Tutmonda Ortodoksa Ligo Esperanista / TOLE kaj Internacia Unversitato Karlovo tutkorajn bondezirojn por sukcesplena laboro de la 79-a Kongreso de Itala E-Federacio!

Baza prioritato en la programo pri la agado de BEA estas kunlaboro kun la LA de UEA. Ni estas tre dankaj, ke eminentaj italaj esperantistoj partoprenis en niaj simpozioj "Apliko de Esperanto en la profesia agado" kaj ni pretas ankaŭ estonte kunlabori, organizante kaj partoprenante komunajn E-aranĝojn.

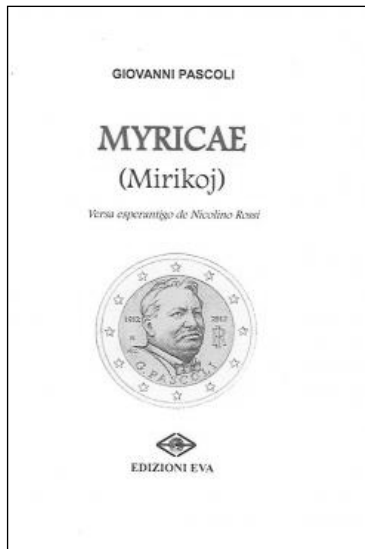
Bondezirante denove sukcesojn en Via agado, ni esperas, ke Via Kongreso kontribuos por la prospero de la internacia E-Movado!

Kun estimo kaj plej koraj salutoj,

Restas amike Via

Prof. Bojidar Leonov
PREZIDANTO de BEA
PREZIDANTO de AIS- Bulgario
PREZIDANTO de TOLE
REKTORO de IUK

Mirikoj de Pascoli en Esperanto

En la centjara datreveno de la morto de Giovanni Pascoli (1855-1912), aperis la esperantigo de liaj Myricae (Mirikoj) farita de Nicolino Rossi. La tradukaĵo, farita de valora poeto, krom respekti la enhavon kaj reteni la ĉarmon, akurate plu tenas la strukturon kaj la metrikon de la originalo. Por aĉeti la libron oni povas direktiĝi al la eldonisto (Edizioni Eva, Via Annunziata Lunga 29 - 86079 Venafro - IS - Tel. 0865.90.99.50, edizionieva@libero.it), aŭ al la tradukinto Nicolino Rossi,

Via Marzabotto 36 - 80012 Calvizzano
nicolino.rossi@esperantanapolo.info
Giovanni Pascoli, Myricae (Mirikoj), Ed. Eva, Venafro 2012,
pp.144, € 15,00).

Renaskiĝas Scienca Revuo - rete kaj papere!

La plej malnova kaj unu el la plej prestiĝaj Esperanto-revuoj "Scienca Revuo" revekiĝas post sia lastatempa dormo - jam eĉ en moderna, interreta formo! Ekde nun Scienca Revuo denove legeblas, ĝi estas trovebla ĉe la adreso: <http://www.scienca-revuo.info>
En la retejo aperos jare kvar numeroj en elektronika formo, kaj jarfine aperos ankaŭ papera volumo, kunigonta ĉiujn dumjare aperintajn artikolojn. Estraro de ISAE invitas legi la unuan retan numeron, kaj invitas sendi viajn sciencajn artikolojn por publikigo. La redaktado de la retejo kaj de la gazeto prizorgis Johannes Mueller el Germanio, al kiu sinceran gratulon pro la farita granda laboro!

fonto: Ret-Info
<http://www.eventoj.hu>

<http://shockdown.com/open/grillo/>

Esperanto iĝos integra parto de Android-telefonoj!

La poŝtelefonoj kaj tabulkomputiloj kiuj uzas la operacian sistemon Android baldaŭ aŭtomate havos Esperantan klavaron. La klavaro laŭplane estos integra parto de la versio 4.2 de Android, aperonta komence de la jaro 2013. Laŭ Jacob Nordfalk, dana programisto kiu grave kontribuis al la enkonduko de Esperanto en Android, opinias la decidon grava, interalie ĉar Esperanto nun aŭtomate estos videbla en la listo de eniglingvoj...

fonto: Ret-Info
<http://www.eventoj.hu>

EKO-KULTURA Ĉirkaŭmonda Karavano

Vladimir Soroka

Kara samideano!

Tre baldaŭ mi kun mia internacia teamo lanĉos projekton "EKO-KULTURA Ĉirkaŭmonda Karavano". Tial mi volas aparte sciigi vin pri tio en ĉi tiu letero. Komence tamen, en rolo de antaŭparolo, mi mallonge min prezentos.

Mi estas 53-jara persono kaj 32-jara esperantisto, Vladimir Soroka:

- en 1980-89 gvidis muzik-grupon "INSPIRO" kaj komponis por ĝi muzikon (Poltavo-Jalto, Ukrainio)
- en 1985 fondis Esperanto-muzikan komunumon en vilaĝo Neĉiporivka (Kijiva regiono, Ukrainio)
- en 1986-87 registris muzik-diskon "DESTIN" ĉe firmao "Melodija" (Moskvo)
- en 1989-91 organizadis esperantistan muzik-studion "PIGO-STUDIO" (Stokholmo)
- en 1991-94 gvidis PIGO-STUDIO kaj registris tie artistojn inter kiuj: Mikaelo Bronŝtejn, Olena Bystrickaja, Mihail Povorin, Amplifiki, Persone, Ĵomart kaj Nataŝa, Marina Korotj, Andrej Berce kaj aliiuj. (Stokholmo)
- en 2000 inventis kaj ekpraktikis intensivan kantan E-metodon "SEPTIMA" (Kijivo)
- en 2005 lanĉis internacian Inform-agentojn "INTERKULTURO" (Kijivo)
- en 2006-2012 preparas starton de EKO-KULTURA Ĉirkaŭmonda Karavano (Kijivo)

Dum tiu periodo en kadroj de nia Karavan-preparado ni organizis gazetar-konferencojn por Renato Korsetti, JoMo, Marino, James Ryan, Ulrich Lins kaj aliaj E-gravuloj.

GRAVAS ke eventoj de nia EKO-KULTURA Karavano (antaŭe INTERKULTURA) kaj ĝia 8-jara organiza teamo en Ukrainio ricevis aprezon flanke de dekoj de televid-kanaloj kaj gazetaro: <http://www.facebook.com/media/set/?set=a.543952502287805.143443.308542685828789&type=1>

Ankaŭ niaj iniciatoj ricevis senteblan socian reeĥon. Tial al niaj projektoj regule kontribuadas:

- reprezentejo de UNO en Ukrainio kaj Komisiono en aferoj de UNESCO,
- ministerioj de: kulturo, klerigo kaj scienco, junularo, eksterlandaj aferoj,
- multopaj ambasadorejoj, famaj eksterlandaj kulturaj centroj,
- naciaj diasporoj, asocioj, organizoj, lernejoj, institutoj, universitatoj,
- naciaj kaj internaciaj movadoj, Libro de rekordoj de Ukrainio (nacia reprezentanto de Guinness-Libro).

Kaj nun - pri la Karavana projekto: EKO-KULTURA Ĉirkaŭmonda Karavano, antaŭe «INTERKULTURO» <http://www.interkulturo.info> estas ĉefa aranĝo de la samnoma EKO-KULTURA Tutmonda Movado

<http://www.facebook.com/EKOKULTURA> (preparatas ret-paĝo dume en ukraina lingvo <http://www.ekokultura.info>)

PLENA NOMO - «EKO-KULTURA Ĉirkaŭmonda Karavano de ideoj, iniciatoj kaj hobiaj»

KONCEPTO - La Paco kiel celo, Kulturo kiel rimedo, lingvo kiel ilo, amas-komunikiloj kiel respondeco.

MISIO - subteni soci-gravajn iniciatojn.

LA SLOGANO - «Kunagu por la Vivo».

SIMBOLO - la vorto «EKO-KULTURA» en formo de ŝlosilo, simbolanta solvon de problemoj.

TEM-BRANĈOJ: tero, homo, kultura heredaĵo.

FORMO

festivaloj, koncertoj, spektakloj, ekspozicioj, foiroj, rondaj tabloj, profesiaj kunvenoj, publikaj prelegoj, prezentoj, seminarioj, konkursoj, sport-sanigaj kaj art-sanigaj aranĝoj, tele-radio-elsendoj, video-konferencoj.

CELOJ

- Antaŭenigi produkteman interŝanĝon de soci-gravaj projektaj decidoj inter komunumoj kaj civitanoj por ilia kvalita efektivigo.
- Inspirigi vizitantojn kaj partoprenantojn de la Karavano al kreemo kaj kunago.

ARKITEKTURO

Inform-Eduka Centro de la

Karavano konsistas el tri duon-sferoj diametre je 7 metroj (laŭ la tri movadaj tem-branĉoj: Medio, Komunumo, Kultura Heredaĵo) lokita proporcie laŭ la rondo. En ĉiu – po 3 plasmaj TV-ekranoj kun son-amplifilo, mikrofonoj, ekspoziciaj amaskomunikilaj tabuloj, aliaj modernaj aparatoj. Ĉi karavana movebla centro konstruitos en ĉiu karavana urbo kaj povas esti ĉirkaŭigita per diversaj aliaj mov-arkitekturaĵoj. ITINERO

La Eŭropa parto de la Karavano: Ukrainio, Hungario, Ĉeĥio, Pollando, Slovakio, Kroatio, Serbio, Germanio, Aŭstrio, Svislando, Italio, Francio, Hispanio, Portugalio (dum preparado povas aldoniĝi aliaj landoj).

STAFETAJ TEMOJ

Stafeta koncepto estas gravsigna trajto de la projekto. Ĝi signifas ke la partoprenontoj de la Karavano ne devas pasi la tutan ĝian ege longan vojdistancon, sed post pasado de iu el ĝia distanc-parto kvazaŭ transdonas teman stafet-bastonon al aliaj tem-reprezentantoj. Tiumaniere nur la aparta temo, sed ne mem persono aŭ organizo, marŝos kun/kaj en la Karavano de ĝia komenco ĝis la fino.

PARTOPRENONTOJ

individuoj, komunumoj, movadoj, organizaĵoj, projektoj kaj programoj, havantaj algoritmojn kaj ekzemplojn de solvoj de la plej gravaj problemoj kaj pretaj por ties ekscita prezento en la Karavano.

KARAVANO KAJ ĜIA PREPARADO KONSISTAS EL TRI ETAPOJ:

1. La unua – Antaŭ-karavano «PAC-PORTANTO» - eventuala starto 12/11/2012
2. La dua - Antaŭ-karavano de konsciaj amaskomunikiloj

«KUNAGU POR VIVO» - starto 2013.

3. La tria - EKO-KULTURA Ĉirkaŭmonda Karavano – eventuala starto en 2014

Organizanto: EKO-KULTURA Tutmonda Movado.
Internacia Informa subtenado:
Informa Agentejo:
«INTERKULTURO»

KIO ĈEFE ESTAS BEZONATA POR LA STARTO de EKO-KULTURA Ĉirkaŭmonda Karavano?

Por lanĉi ĝin ni planas tra-Eŭropan sond-veturon de nia organiza komitato, parolanta Esperante. Tial estas ĉefe bezonata bonkvalita E-tradukado nacilingven kaj reen. Temas pri E-paroloj kaj E-lingvaj dokumentoj dum gazetarkonferencoj, prezentadoj, seminarioj kaj renkontiĝoj kun urbestroj.

POR AGE MA

ESPERANTISTARO krom tradukado troviĝas ankaŭ kelkaj aliaj kunag-eblecoj:
- lanĉi siajn proprajn soci-gravajn projektojn, subtenontaj per nia organizkomitato,
- subteni alies projektojn internaciskale: informe kaj organize,
- sciigi ter-anojn pri alies solvo-variantoj de lokaj soci-gravaj problemoj.

GRAVA RIMARKO

En 2005 jaro ni rimarkis ke niaj e-organizaĵoj gajnas pli da respekto en okazoj, se ili ekiniciatas, organizas aŭ subtenas soci-gravajn projektojn, ekzemple – Lingvan Festivalon. Ĝenerale la ideo organizi manifestacion de interkultura amikeco estas genia. Kaj se ni rigardos estontecen, ni vidos ke niaj esperantistaj eko-kulturaj iniciatoj grave kreskigos komunan sperton de teranoj.

INICIATINTE la EKO-KULTURAN Tutmondan Movadon

<http://www.facebook.com/EKOKULTURA>

NI KORE INVITAS ĉiujn

esperantistojn al ĝia subtena 4-lingva grupo “KUNAGU POR VIVO”

<http://www.facebook.com/groups/cooperateforlife/> kaj certe al samcela Esperantlingva grupo “INSPIRO. La Nova Inspiro”
<http://www.facebook.com/groups/297744687000682/>

ĈEFA TASKO de nia Tutmonda

Movado estas – SUBTENI LOKAJN INICIATOJN.

UZANTE LA FAKTON, ke internacia organiza komitato de EKO-KULTURA Tutmonda Karavano havas Esperanton kiel sia oficiala lingvo, ni, E-aktivuloj, reekhavas bonan ŝancon vigligi-junigi nian movadon. Kial ne? NOVA JARMILO, FREŝAJ IDEOJ, BELA JUNULARO, KIAL NE REPROVI?

NI RENKONTIĜOS por, en kadroj de Eko-Kultura

Ĉirkaŭmonda Karavano, LANĈI nian KARAVANON de PACO kaj AMIKECO sub nomo “EKOLOGIO de KOMUNIKADO”

Samideane,

Vladimir Soroka (PIGO)
+380 93 035 65 07, SKYPE: interkulturo

P.S. Nian teamon jam eniris JOMO, Renato Korsetti, Boris Kolker, Georgo Handzelik, Stanislav Mandrak, James Ryan, Mikaelo Lineckij, Gonĉarova Irina, Gerasimova Ira, Natalja Grigorevskaĵa kaj multaj aliaj spertaj kaj junaj geaktivuloj de la E-mondo. Do, ni tre egegege esperas ankaŭ pri via almenaŭ morala subteno :)

Ĉion por vi plej bonan!!!

RECENZIOJ

Medicina africana

Fruibile anche dai non addetti ai lavori

Antonio Codazzi

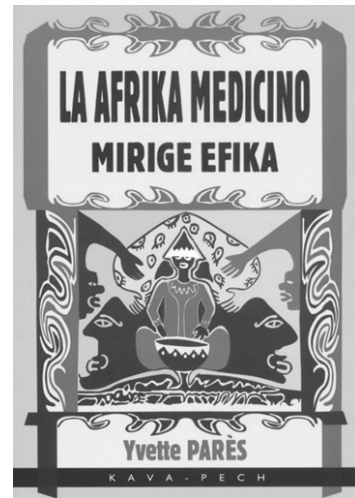
L'antropologia medica e soprattutto l'etnomedicina studiano i metodi e i ritrovati terapeutici delle medicine tradizionali (dunque anche europee) per trovare indizi su nuovi principi attivi o per considerare il più efficiente rapporto tra paziente, malattia, terapia e cura, analizzandoli da un altro punto di vista.

L'aspirina (acido acetilsalicilico) e il chinino non sono forse figli dei preparati di corteccia di salice e di china della medicina tradizionale? Tuttavia gli studi di queste discipline, benché forniscano risultati sorprendenti, sono spesso ritenuti inutili o per convenzione sociale (ad esempio, la galattogenesi/lactatio agravidica) o per una diversa concezione di malattia e dunque di cura (l'effetto placebo o un semplice integratore salino possono essere considerati una cura, se è proprio ciò che serve?). Altre volte, invece, sono considerati dalla medicina moderna estremamente pericolosi, perché pur riconoscendo la validità del principio attivo, esso non si adatta ad uno stile terapeutico "occidentale": un triste esempio fu il fatale esito della sperimentazione di un fitopreparato ayurvedico (ma che fu isolato dalle altre pratiche terapeutiche ad esse connesse) per la cura dell'ipertensione.

In questo contesto si inserisce perfettamente l'opera della professoressa Yvette Parès "La Afrika Medicino - mirige efika" (La medicina africana - sorprendentemente efficace), benché l'autrice non si identifichi con l'etnomedicina, poiché, in più di trent'anni di lavoro in Africa, non si è voluta limitare alla semplice indagine...

Tuttavia, nelle sue pagine, si possono ritrovare tutte le tensioni intellettuali e gli spunti di riflessione tipiche della materia, inoltre la forma del diario - o meglio, dell'"annuario" - riduce al minimo le parti tecniche e dà maggior vigore alle idee grazie all'insostituibile valore dell'esperienza umana e personale: in conclusione, rende fruibile a tutti un argomento spesso riservato a pochi.

A perfetto completamento nell'opera divulgativa, l'ottima traduzione in Esperanto del dott. Jacques Roux, corredata da note ben curate, ha permesso una più vasta diffusione di un testo che difficilmente avrebbe valicato i confini nazionali. Ciò è un'ulteriore prova di quanto l'Esperanto sia uno strumento prezioso per il sapere.

Yvette Parès

La Afrika Medicino - mirige efika
 Esperantigis J. Roux
 Dobřichovice, 2006
 Kava-Pech
 199 paĝoj, 21 cm
 15,00 €
 ISBN 8085853892

iej nova sento
SPAZIO GIOVANE PER I GIOVANI
<http://iej.esperanto.it>

Libereco signifas
 respondecon: jen kial
 multaj homoj timas ĝin.
 George Bernard Shaw

Grillo e l'esperanto

Sognando un mondo migliore

Samanta Chittolina

In un articolo apparso all'interno del blog <http://www.beppegrillo.it> in data 20 ottobre 2012 dal titolo "Ma che mondo mi hai fatto (terza puntata)", il comico ligure stila una lista sparsa di proposte e di speranze per una società globale più equa e rispettosa dei diritti dei singoli individui. In merito all'argomento, tra le altre cose, Grillo strizza l'occhio proprio alla *Lingvo Internacia*: "L'esperanto è obbligatorio come seconda lingua in ogni nazione. Chiunque può capire l'altro sul pianeta".

Tra il diritto alla ricerca della felicità contenuto nella Dichiarazione d'Indipendenza americana, abolizione di lobby e segreti di Stato, donazioni di organi e battaglie contro l'inquinamento e l'economia a scopi di lucro, Grillo dedica quindi una battuta all'importanza che rivestirebbe la lingua esperanto nell'abbattimento degli ostacoli relativi alla comprensione reciproca tra i popoli, favorendo una maggiore democrazia linguistica ed eliminando così il problema della prevaricazione di una lingua nazionale su tutte le altre.

Arriva fulminea, ventiquattr'ore più tardi, la risposta dell'insegnante di lingua francese, linguista nonché esperantista Patrick Morando, che invia al blog [beppegrillo.it](http://www.beppegrillo.it) la seguente dichiarazione: "L'Esperanto è una lingua pianificata sulla base di quelle esistenti, elimina le eccezioni, adatta in ogni campo. - esordisce Morando - Se solo si facesse lo sforzo di studiarla e di approfondirla come avviene in Cina, Brasile, Ungheria, Lettonia, Lituania, Slovacchia e in Francia dal 2013 (si introdurrà l'Esperanto come seconda lingua a scelta), ci si renderebbe conto di come sia viva, moderna, espressiva, un potente mezzo di comunicazione, più facile perché regolare. - spiega, e prosegue: "A chi parla dell'Esperanto senza conoscerlo non posso rimproverare nulla, manca l'informazione corretta. Pochi sanno che è insegnata in molte Università, che è propedeutica all'apprendimento di altre lingue, che è artificiale esattamente come le altre lingue, ad esempio l'israeliano e il norvegese moderni e il bahasa indonesia. Interesserà sapere che l'ONU e l'UNESCO hanno riconosciuto l'Esperanto con quattro risoluzioni a favore sulla base delle sperimentazioni e dell'evoluzione più che positiva della lingua... inoltre faccio osservare che l'Esperanto ha creato una letteratura originale proveniente da tutte le parti del mondo ed è usato da milioni di persone (funziona come il latino dopo la caduta dell'Impero Romano). Quanti di voi sanno cosa sono i diplomi KER riconosciuti dal Consiglio Europeo delle Lingue per i livelli B1, B2, e C1? Informiamoci e magari studiamolo un po' che imparare non fa mai male. Grazie", conclude il linguista.

Trattandosi di un blog estremamente popolare, visitato da migliaia di utenti unici ogni giorno, i commenti di vario tipo e tono sull'argomento non sono venuti a mancare. Tra le varie opinioni espresse sembra prevalere, ad un primo colpo d'occhio, un certo scetticismo: "Obbligo di imparare l'esperanto? E perché mai? L'inglese è la lingua che il mondo parla, interagisco ogni giorno con genti praticamente da tutto il globo. I dati parlano di qualche migliaio di persone che attivamente parlano Esperanto nel mondo, mentre la lingua Inglese è parlata da almeno qualche miliardo. Non serve reinventare la ruota, ma utilizzare al meglio ciò che c'è già", afferma un lettore.

Segue a ruota un'altra commentatrice del blog: "Capisco che hanno voluto creare una lingua nuova (per motivi

politici) e semplice per far dialogare i diversi popoli cercando di creare tra di essi comprensione e pace con una seconda lingua appartenente all'umanità e non a un popolo. (...) Vari studi hanno dimostrato che si tratta di una lingua semplice da imparare anche da autodidatti e in età adulta, per via delle forme regolari, mentre altri dimostrano come dei ragazzi che hanno studiato l'esperanto apprendano più facilmente un'altra lingua straniera.

Tutto vero, tutto giusto ma dubito che una lingua artificiale possa soppiantare l'inglese, che è ormai l'esperanto del mondo sia in politica che nelle pubblicazioni scientifiche che su internet.

Due commenti esemplificativi che però trovano seguito nelle opinioni e nei dibattiti portati avanti da altri utenti. Tra coloro che suggeriscono di semplificare ulteriormente l'inglese data la sua già ampia diffusione e quelli che pensano ad un 'Nuovo Esperanto' composto da radici di lingue europee ed extra-europee (arabo, indiano, cinese), l'impressione generale è che la pubblica opinione continui nel sostenere fortemente l'utilizzo dell'inglese nella vita quotidiana e professionale anziché affidarsi a nuove soluzioni linguistiche atte a porre tutti gli abitanti del pianeta su uno stesso livello.

Non mancano, per fortuna, commenti colmi di stima e di fiducia verso la possibile affermazione dell'esperanto come idioma pienamente utilizzato da tutti gli individui del mondo. Tra questi, un insegnante rivela la sua esperienza all'interno di una scuola elementare: "Faccio il maestro elementare da quasi trent'anni e per alcuni ho insegnato l'esperanto come sperimentazione in una scuola a tempo pieno: risultati di livello molto più alto rispetto all'inglese che insegno ora, vera educazione alla mondialità e all'intercultura, stimolo alla riflessione sulla propria lingua e sulle lingue straniere. Quella dell'esperanto obbligatorio come seconda lingua in ogni nazione mi sembra un'ottima idea, che dimostra di considerare il problema della comunicazione internazionale, che c'è e che finora è stato risolto solo con vantaggio di alcuni e svantaggio di molti" conclude il lettore.

C'è anche chi fa notare che: "L'idea di Zamenhof era quella di creare una lingua che mettesse tutti sullo stesso piano (...) è diverso da quello che succede oggi con l'imposizione dell'inglese come lingua veicolare per tutti, dimenticando che nessuna lingua si può imparare bene come quella materna. Insomma, gli anglofoni, nella comunicazione in inglese, ci domineranno sempre perché saranno sempre più bravi, svelti e capaci di strutturare il pensiero. Se si usasse l'esperanto, saremmo tutti alla pari, insomma, si tratta di un'idea egualitaria importantissima".

In mezzo agli scettici e agli entusiasti, si trovano anche le domande di chi, probabilmente incuriosito dalla lettura, domanda informazioni sui corsi di esperanto. I due articoli non hanno lasciato indifferenti, anzi, sembrano aver destato la curiosità e le opinioni di molti, questo a prova del fatto che il mondo globale sente sempre più la necessità e l'urgenza di trovare un modo semplice e veloce da imparare per comunicare in ogni possibile ambito del quotidiano.

Amo internacia

Michael Boris Mandirola

Norvegujo, unua tago de internacia intensiva inĝenierstudenta kurso kun partoprenantoj el tuta Eŭropo.

Mi, iom optimisma pri avantaĝoj de taleco, demandis al pola knabino (neesperantista) "Kun knabo el kiu lando vi preferus rendevui?" "Kompreneble el Pollando ĉar mi povus havi ion seriozan nur kun iu kiu parolas mian lingvon, alikaze mi ne povus bone esprimi miajn sentojn kaj miajn pensojn".

Surprizite, mi reprovus la saman demandon al slovakino aldonante frazeron "krom el via lando". La respondo estis "Ĉeĥujo", pro la samaj lingvaj kialoj.

Tio vere ŝokis min: aŭdi tiun respondon dum internacia studenta evento de Eŭropa organizo! Kiel eblas pensi ke amo estu limigita nacie kaj lingve? Kaj ĉefe kiel eblas ke tion pensu juna homo kiu en integriĝanta Eŭropo aktivas en internacia organizo kaj regas la anglan sufiĉe bone por studi en ĝi?

Mi pripensis kaj mi kredas ke mi ŝokiĝis ĉar mi estas esperantisto, ĉar mi havas efikegan, rapidellerneblan kaj esprimovegan ilon por komuniki kaj ĝi ne estas mia denaska lingvo, ĉar mi travivis internaciajn amrilatojn (plejofte en Esperanto) kaj ĉar mi estas de jaroj en medio, Esperantujo, kie ĉiuj havas

internaciecan pensmanieron.

Ja Esperantisti igas onin internacimensaj. Tio ne signifas nuligi vian lokan, regionan aŭ nacian identecon en iu maldiversa tutmondecaĵo sed rilati homoj kun homoj do konscii ke eblas detruiri lingvajn barojn kaj plejprofunde konatiĝi kun alilandanoj: en Esperantujo tio estas kion oni konstante spertas pri si mem kaj pri la aliaj homoj.

Evidente oni ne bezonas esti esperantistoj por ami internacie, diferencas ke por esperantistoj estas nepenseble ke lingvaj baroj malpermesu amon ĝuste ĉar ni kutimas detruiri tiujn barojn. Kun tia detruilo, vere ne plu eblas pensi ke oni ankoraŭ konsideru lingvan problemon en duopaj rilatoj.

Ĉu esperanto helpas konstruon de Eŭropa Unio sur unueco bazita sur amo kaj ne nur sur financoj?
Ni esperu... kaj laboru!

IJF 2013 a Ostuni (BR)

L'IJF 2013 ha finalmente una sede: appuntamento dal 27 marzo al 3 aprile nella bellissima Ostuni, Puglia, presso Villa della Speranza

Dopo mesi di ricerche, e-mail, telefonate e faticose contrattazioni, il Consiglio Direttivo della Gioventù Esperantista Italiana ha il piacere di annunciare ufficialmente che L'Internacia Junulara Festivalo 2013 avrà luogo nell'affascinante cornice della città di Ostuni, provincia di Brindisi, Puglia.

Il periodo prescelto per lo svolgimento dell'evento coincide, come tutti gli anni, con la settimana di Pasqua: dal 27 marzo al 2 aprile 2013 è consigliabile prendere ferie o vacanze da lavoro, università e quant'altro per non mancare ad una lunga carrellata di incontri, concerti, feste, giochi, lezioni. Il tutto, manco a dirlo, sotto la buona stella (verde) della lingvo internacia.

E poi, non dimentichiamo gli importantissimi elementi che ruotano intorno alla località prescelta, Ostuni, e alla Puglia: il sole (si spera), il mare, la natura, la cultura e, da non sottovalutare, il buon cibo ed il buon vino. Un miscuglio vincente di ingredienti che concorrerà sicuramente nel rendere l'IJF 2013 uno dei più divertenti, affollati e sorprendenti festival giovanili degli ultimi anni.

E la sede? I fortunati 100 e più esperantisti provenienti da ogni parte d'Europa (ma anche del mondo) alloggeranno e prenderanno parte alle attività in calendario presso Villa della Speranza (www.villadellasperanza.it): un nome, un programma.

Nato intorno ad una struttura nobiliare di fine '800, l'edificio si trova a soli 500 metri dal mare e a 2 km dalla stazione ferroviaria.

Villa della Speranza dispone di 120 posti letto, una piscina, un campo da calcio, due grandi sale da pranzo, sala convegni e altre stanze per riunioni ed incontri.

Segnatevi le date e liberate l'agenda da tutti gli impegni: dal 27 marzo al 2 aprile 2013 non avrete scusanti, l'IJF 2013 vi aspetta nella magnifica Ostuni, Puglia! Profezie Maya permettendo...

Per informazioni sull'IJF e per leggere o vedere cosa abbiamo combinato gli anni passati visitare il sito web dedicato all'evento: <http://iej.esperanto.it/iej/>

NOVA SENTO

a cura
della
IEJ

Redattore

novasento@esperanto.it

Conto Corrente Bancario
Federazione Esperantista Italiana -
Sezione Giovani
IBAN: IT84T030623421000000932107

Bologna festeggia i cent'anni

1912: La fondazione / Achille Tellini, un geologo udinese che nel 1905 partecipò con entusiasmo al primo congresso internazionale degli esperantisti a Boulogne-sur-

mer, si trasferisce nel 1908 a Bologna. L'anno seguente, nell'ambito della Esposizione Internazionale, organizza una mostra esperantista. È una iniziativa ben indovinata e Tellini deve in seguito organizzare dei corsi per soddisfare l'interesse di tutti quei bolognesi che si sono incuriositi e appassionati all'ideale dell'Esperanto.

Nel 1912, Tellini fonda l'Associazione Esperantista Emiliana. Tra gli associati al neonato gruppo figurano l'avvocato Filippo Palmeggiani, il notaio Ubaldo Masi, il professor Gioretti, gli studenti universitari Otello Nanni e Umberto Toschi, inoltre il francescano Modesto Carolfi che dette impulso al Movimento Cattolico Esperantista. Sempre nel 1912,

Tellini istituisce a Bologna la Cattedra Italiana di Esperanto, l'organismo che coordina e promuove ancor oggi i corsi d'Esperanto in tutte le sedi italiane.

1949: la rinascita / In una Bologna che tenta energicamente di risollevarsi tra case e monumenti bombardati, si trasferisce da Napoli l'avvocato Raffaele Bagnulo.

Con la sua tenace convinzione esperantista (fin dal 1902, infatti, era stato propugnatore dell'ideale dell'amico Zamenhof) riesce a riaccendere l'entusiasmo in Nanni e in Toschi. Ricominciano così i corsi, si fa una efficace propaganda e nel maggio del 1949 un buon numero di bolognesi

Anni '20-'30 / Nel 1920 il 5° Congresso Italiano di Esperanto si svolge a Bologna richiamando sotto le Due Torri esperantisti di 40 città. L'avv. Palmeggiani, avvalendosi anche della sua carica di Vicesindaco di Bologna, riesce in quegli anni ad istituire nelle scuole i primi corsi facoltativi di Esperanto. Ma per l'associazione nuove difficoltà saranno causate dal clima politico e dalla morte di Achille Tellini a Udine nel 1938.

rifonda l'associazione locale con il nome di Gruppo Esperantista Bolognese "Achille Tellini": principali animatori sono Giuseppe Zacconi e famiglia, Luigi Tadolini, Umberto Broccatelli e in seguito Alfredo e Giuseppina Gamberini, le famiglie Gimelli e Casagrande, Carlo Agostini e Giulio Catena. **1955:** grande evento / Il Gruppo Esperantista Bolognese, dopo il successo dell'organizzazione del Congresso Nazionale del 1952,

mette a frutto tutte le sue energie per la buona riuscita del grande Congresso Universale del 1955. Grazie al sindaco Dozza e alla collaborazione del Comune, 1587 esperantisti di 40 nazioni trascorrono a Bologna uno dei loro più memorabili incontri. Il Congresso promuove l'intitolazione di una via al fondatore dell'Esperanto e porta nuove forze al Gruppo bolognese e al movimento nazionale.

1972: sessantesimo in piazza / Nei decenni successivi, il Gruppo Esperantista Bolognese "Tellini" fa del pubblico contatto con la città e della diffusione della lingua il suo programma. Nel 1972, 60° anniversario della fondazione, viene organizzata una grande manifestazione pubblica cui fa seguito una lunga serie di incontri con la cittadinanza.

La vita del Gruppo si fa molto vivace con le iniziative turistiche di Agostino Righi e Mario Amadei e con l'attività didattica di Maria Pedzini, Idilio Chicca e dei coniugi Codice.

1984: CERER / Con un'attenzione verso la collaborazione tra esperantisti, il Gruppo si fa promotore di un'inedita forma di cooperazione tra i gruppi di una stessa regione. Il Coordinamento Esperantista Regionale Emilia-Romagna, con

l'alto contributo dell'istituzione regionale, ha come sua prima felice iniziativa la pubblicazione di una storia dell'Esperanto in Emilia Romagna, curata da Luigi Tadolini.

1986: "Una via alla pace" / Negli anni '80 il "Tellini" cerca sempre nuove vie per informare il pubblico su un'idea bollata come utopia. Con l'aiuto di nuovi soci, il Gruppo organizza il Congresso Nazionale del 1986 e, nel 1987, i festeggiamenti per il Centenario dell'Esperanto, dimostrandosi una delle componenti più vitali del movimento italiano e non solo. In quegli anni, alcuni soci del GEB ricoprono importanti cariche esperantiste nazionali ed internazionali.

XXI secolo: ostinatamente esperantisti! / Ed eccoci ad oggi, con un po' di capelli bianchi in più ma ancora con tanta energia. Negli ultimi decenni, con le presidenze di Valerio Dalla, Gastone Boragini, Giuseppe Trenti e Daniele Agostini, il GEB si è meritato una costante attenzione da parte delle istituzioni comunali, soprattutto per essere una delle associazioni cittadine con più anni di attività. Nell'ambito delle manifestazioni di "Bologna 2000 Città Europea della Cultura", abbiamo organizzato a Casalecchio il 69°

Congresso Nazionale.

Nel 2003, a seguito di un lascito di Gustavo Voltolini (nipote di Tellini) il GEB ha acquistato una sede in Via Avesella 16, dove ogni pomeriggio di sabato e mercoledì ci incontriamo per organizzare viaggi, corsi, incontri pubblici, convegni, manifestazioni, per parlare di libri, per vedere filmati o per accogliere un ospite straniero.

Ma, per non "perdere il vizio", ci ostiniamo caparbiamente a far risuonare la lingua di Zamenhof: collaboriamo con la Federazione Esperantista Italiana; partecipiamo agli incontri nazionali ed internazionali; rinnoviamo i nostri rapporti di gemellaggio con gli esperantisti di Valencia, Zagabria e Kharkov; festeggiamo ogni anno la Settimana dell'Amicizia Internazionale; allestiamo mostre e punti informativi in occasioni cittadine.

L'Informa Bulteno, il bollettino d'informazione che il GEB pubblica ogni trimestre da oltre cinquant'anni, è letto ed apprezzato anche fuori Bologna e all'estero.

Eppure, più si fa e più si vorrebbe fare. Ma c'è tempo: il nostro Gruppo ha appena compiuto 100 anni!

Programma Festeggiamenti

Venerdì 26 ottobre

- ore 17: sede del Gruppo, via Avesella 16 inaugurazione della mostra fotografica documentativa Un secolo di storia esperantista a Bologna;
- ore 21: presentazione video con immagini della vita del GEB.

Sabato 27 ottobre

- ore 10: Sala delle conferenze del Quartiere Santo Stefano (via S.Stefano 119), Convegno del centenario.
- ore 13: pranzo in un ristorante;
- ore 15,30: passeggiata nel centro storico con visita al nuovo Museo della Città, dedicato alla storia di Bologna.

Domenica 28 ottobre

- ore 9: partenza in pullman per la gita a Riolunato, nell'Appennino modenese, dove all'inizio del '900 era attivo un centro esperantista fondato dal conte Gallois. Incontro con autorità in municipio. Pranzo in un ristorante caratteristico.
- ore 18: arrivo previsto a Bologna